

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី

លេខ: ៣២២
ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១

សាលដីកា

លេខ: ២០៩
ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ២២
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:

១-ឯកឧត្តម ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ
២-លោក ជាចៅក្រម
៣-លោកជាចៅក្រម
៤-លោក ជាចៅក្រម
៥-លោក ជាចៅក្រមរបាយការណ៍

ក្រឡាបញ្ជី

-លោក

តំណាងមហាអយ្យការ

-លោក ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាលេខ១០១(ឈ)ចុះថ្ងៃទី១២ខែកក្កដាឆ្នាំ ២០០១
នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៩ចុះថ្ងៃទី០២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងដើមចោទឈ្មោះ គជ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៤៣ ឆ្នាំជាតិខ្មែរ មុខរបរលក់
ដូរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃទីភូមិទី១ ឃុំវាលវង់ ស្រុកកំពង់ចាម ខេត្តកំពង់ចាម ។ឪពុកឈ្មោះ គង់ ជិន (រ) ម្តាយ
ឈ្មោះ គុង យ៉ែក (ស) ប្រពន្ធឈ្មោះ ក្លាយ ហ្លួកហាំង មានកូន០៤ នាក់ ។

មានមេធាវីលោក ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ ផល្យ (ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទ ប្រុស អាយុ៣៩ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅសព្វ
ថ្ងៃភូមិ១២ ឃុំកំពង់ចាម ស្រុកកំពង់ចាម ខេត្តកំពង់ចាម។ ឪពុកឈ្មោះ បុក យ៉ែន(ស) ម្តាយ ឈ្មោះ ទឹម
ស៊ឹម (ស) ប្រពន្ធឈ្មោះ ហុង ផល្លា មានកូន៣នាក់ ។

ផ្ទេរសិទ្ធិឲ្យឈ្មោះ យវធី ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ យវធី (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខអាយុ៤៩ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើពេទ្យ ទីលំនៅ
សព្វទី៦ ឃុំវាលវង់ ស្រុកកំពង់ចាម ខេត្តកំពង់ចាម ។ឪពុកឈ្មោះ យុន វិន(ស) ម្តាយឈ្មោះ ហេ ញ៉ែ(រ)
ប្រពន្ធឈ្មោះ ត្រេះ ហ៊ាន មានកូន៣នាក់ ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង: ប្តឹងទាមទារប្រាក់

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៣៣០ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះ យវេន និងថុក ឈាងវ៉ែន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១០១ (ឈ) ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣២២ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការ កំពូល។

តាមពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទបញ្ជាក់ថា ចុងចម្លើយបានយកប្រាក់ពីខ្លួននិងយកដីព្រមទាំងពូជ ពោតសរុបជាប្រាក់ ១៤.១២២ ដុល្លាអាមេរិក ហើយសន្យាថា ប្រមូលផលពោតលក់ឲ្យខ្លួនវិញតែចុង ចម្លើយមិនលក់ឲ្យខ្លួនវិញគ្រប់ចំនួនឡើយ ហើយក៏មិនបានសងប្រាក់មកខ្លួនដែរ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២០៨ (ក) ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់ តុលាការខេត្ត កំពង់ចាម ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ៖

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ ច្បាប់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលពាក្យបណ្តឹងសារត្រឡប់របស់ចុងចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០០០ ទុកជាត្រឹម ត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

៣-ទទួលស្គាល់កិច្ចសន្យាលក់ទំនិញចុះថ្ងៃទី ១២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ រវាងភាគី (ក) តំណាង ដោយលោក គជ និងភាគី (ខ) តំណាងដោយឈ្មោះ ថុក ឈាងវ៉ែន និងឈ្មោះ យវេន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាម ទម្រង់ និងគតិច្បាប់ (តាមមាត្រា ៣ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ ស្តីពីកិច្ចសន្យា) ។

៤-ឲ្យចុងចម្លើយឈ្មោះ ថុក ឈាងវ៉ែន និងឈ្មោះ យវេន រួមគ្នាសងប្រាក់ចំនួន ១០.១៥៩ ដុល្លាអា មេរិក (មួយម៉ឺនមួយរយហាសិបប្រាំបួនដុល្លាអាមេរិក) និងការប្រាក់៥% ក្នុង១ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃទី ១២ ខែមេ សា ឆ្នាំ២០០០ រហូតដល់ថ្ងៃសងប្រាក់គ្រប់ចំនួន ព្រមទាំងជំងឺចិត្តចំនួន ៦.០០០.០០០៛(ប្រាំមួយលាន រៀល)ឲ្យទៅឈ្មោះ គជ ចាប់ពីពេលដែលសាលក្រមនេះ ចូលជាស្ថាពរ ។ ការទាមទារលើសពីនេះលើក ចោល (តាមមាត្រា២២,៣១ និងមាត្រា ៥៩ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ ស្តីពីកិច្ចសន្យា) ។

៥-នៅពេលដែលសាលក្រមនេះចូលជាស្ថាពរហើយ បើឈ្មោះ ថុក ឈាងវ៉ែន និងឈ្មោះ យវេន មិន ព្រមអនុវត្តតាមចំណុចទី៤ នៃសាលក្រមនេះទេ តុលាការនឹងរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិជាចលនវត្ថុនិងអចលន វត្ថុរបស់ឈ្មោះ ថុក ឈាងវ៉ែន និងឈ្មោះ យវេន លក់ឡាយឡងដើម្បីសងប្រាក់ទៅឈ្មោះគជ ក្នុងករណី ចុងចម្លើយទាំងពីរនាក់មានឧបាយកលទុច្ចរិត តុលាការនឹងចាប់បង្ខំដល់រូបកាយឈ្មោះ ថុក ឈាងវ៉ែន និង ឈ្មោះ យវេន ដាក់គុកកំណត់៨ខែ ។(តាមមាត្រា២៤ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ ស្តីពីកិច្ចសន្យា និងមាត្រា ១៣៣ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីអនុវត្តសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណី)

៦-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៤០០០៛ ដែលដើមចោទនិងចុងចម្លើយបានបង់ទុករួចហើយ ពេលសាលក្រមស្ថាពររង្គាប់ឲ្យចុងចម្លើយបង់សងទៅដើមចោទវិញ ចំនួន ៧០០០៛ និងឲ្យចុងចម្លើយ បង់ពន្ធសមាមាត្រ១%លើប្រាក់១០.១៥៩ ដុល្លាអាមេរិក ស្មើនឹងប្រាក់ចំនួន ១៥៩ ដុល្លាអាមេរិក ។

៧-សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខដើមចោទ និងចំពោះមុខចុងចម្លើយទាំងពីរ នាក់ សម្រេចបើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍តាមច្បាប់កំណត់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០៣ ចុះថ្ងៃទី៤ខែមករា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះ ប៉ុក ឈាងវ៉ែន និងឈ្មោះ យវេធ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២០៨ (ក) ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០០ របស់តុលាការខេត្តកំពង់ចាម ត្រង់ចំណុចនៃសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣០ (ឈ) ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ៖

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមករាឆ្នាំ២០០១ របស់ចុងចម្លើយទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២-តំកល់សាលក្រមលេខ ២០៨ (ក) ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការខេត្តកំពង់ ចាមទុកជាត្រឹមត្រូវពេញទាំងមូល ។

៣-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន ១៣០០០៛ ដែលដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានបង់ រួចហើយ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន ២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិប្រាក់ចំនួន ៤៥០៛ រង្វាន់ អ្នកប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ៥០០០៛ និងចំណាយលើអាជ្ញាធរតុលាការចំនួន ៥០០០៛

៤-សាលដីកានេះជំនុំជំរះនិងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខដើមចោទកំបាំងមុខចុងចម្លើយ។ បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងទាស់លេខ ២៩ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះ ប៉ុក ឈាងវ៉ែន និងឈ្មោះ យវេធ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣០ (ឈ) ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១០១ (ឈ) ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ៖

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់ចុងចម្លើយទុកជាត្រឹមត្រូវតាម ទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បដិសេធសាលដីការកំបាំងមុខរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ ៣០ (ឈ) ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០១ ចោលជាអសារបង់ ។

៣-តំកល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២០៨ (ក) ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់
តុលាការខេត្តកំពង់ចាមទុកជាបានការ លើកលែងតែចំណុចទី០៤ នៃសាលក្រមត្រូវបដិសេធ ។

៤-បង្គាប់ឲ្យឈ្មោះ ប៉ុក ឈាងវ៉ែន និងឈ្មោះ យវធរ រួមគ្នាសងប្រាក់ចំនួន១២.២៨០\$ (មួយម៉ឺន
ពីរពាន់ពីររយប៉ែតសិបបួនរយដុល្លារអាមេរិក) និងការប្រាក់៥%ក្នុងមួយឆ្នាំគិតពីថ្ងៃទី១២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ រ
ហូតសងប្រាក់គ្រប់ចំនួន និងជំងឺចិត្ត ៦.០០០.០០០\$ (ប្រាំមួយលានរៀល)ទៅឲ្យដើមចោទឈ្មោះ គជ
។

៥-បង្គាប់ឲ្យឈ្មោះ គជ សងប្រាក់ចំនួន ៦.៩១៩.៩៤០\$ (ប្រាំមួយលានប្រាំបួនសែនមួយម៉ឺនប្រាំបួន
ពាន់ប្រាំបួនរយសែសិបរៀល)និងការប្រាក់៥%ក្នុង១ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃទី១២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ រហូតសង
ប្រាក់គ្រប់និងជំងឺចិត្ត ១.០០០.០០០\$ (មួយលានរៀល)ឲ្យទៅចុងចម្លើយឈ្មោះ ប៉ុក ឈាងវ៉ែន និង
ឈ្មោះ យវធរ ។

៦-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៣០០០\$ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង២៥៥០\$ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជី
បញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០\$ រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ ៥០០០\$ និងចំណាយលើអាជ្ញាធរតុលាការ
៥០០០\$ និងបង្គាប់ឲ្យគូភាគីបង់ពន្ធសមាមាត្រ១% លើទឹកប្រាក់ទាំងអស់ដែលខ្លួនត្រូវសងទៅភាគីម្ខាង
រៀងៗខ្លួន ។

៧-សាលដីកានេះ ជំនុំជម្រះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខមេធាវីតំណាងដើមចោទកំបាំង
មុខចុងចម្លើយ ទុកជាចំពោះមុខបើកផ្លូវសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៣៣០ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះ យវធរ និង ប៉ុ
ក ឈាងវ៉ែន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១០១ (ឈ) ចុះថ្ងៃទី១២ខែកក្កដា ឆ្នាំ
២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះ យវធរ និងប៉ុក ឈាងវ៉ែន។

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសាឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះ គជ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថាៈ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ ពិនិត្យនិង
សម្រេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ យវធរ នាពេលសវនាការថាៈ បានជាខ្លួនប្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកា
របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ មកពីមានចំណុចដូចខាងក្រោមនេះ ៖

-សុំបដិសេធការបូកសរុបរបស់ខេត្តចំនួន ៥.១០០.០០០\$

-សុំឲ្យគង់ជរ ប្រគល់ឲ្យខ្លួន ២.៥៤០.០០០\$ ដែលគាត់ឲ្យប្រជាជនខ្ចី

-ការរកស៊ី គជ មិនទូទាត់សោះ គឺប្តឹងតែម្តង

-សុំឲ្យ គជ ងាកបែរក្រោយទៅរកកិច្ចសន្យាលក់ ទិញគ្រាប់ពោតដែល គជ លក់ឲ្យប្រជាជនផង
លក់ឲ្យខ្លួនផង ។

-គជ ក្បត់កិច្ចសន្យា ចំហុយពោតឡើងខ្លោច មិនយកតាមកំដៅថ្ងៃទេ ។

-សូមឯកឧត្តម ឲ្យគជគោរពនូវកិច្ចសន្យាតាមប្រការ២ និងប្រការ៣ អំពីភាពរាំងស្ងួត

-សុំឲ្យគជ សងថ្លៃពោតខ្លួន ១៩.០០០.០០០\$

-សុំឲ្យគជ កាត់ពូជឲ្យគេ

-សុំឲ្យគជ យកប្រាក់លំអៀងឲ្យខ្លួនដោយសងមួយគីឡូក្រាម ២០\$

-សុំឲ្យគជ ទៅជួយទារុណជាមួយខ្លួន ពីប្រជាជនដែលបានជំពាក់

-ដីចំនួន៥០បេ សុំយកមកវិញ

-ថ្លៃឡ គឺគាត់ឲ្យប្រជាជនខ្ចីក្នុងលុយ៥.០០០.០០០\$

-លុយមិនទាន់បានទូទាត់ទេ គឺមកឲ្យតុលាការទូទាត់ឲ្យ

-សូមឲ្យតុលាការជួយរកយុត្តិធម៌ឲ្យត្រឹមត្រូវតាមវិក័យបត្រ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់លោក គជ នាពេលសវនាការថាៈ ខ្លួនសុំបដិសេធទាំងស្រុង គឺខ្លួនគ្មានសិទ្ធិទៅទារ
លុយពីប្រជាជនទេ ។ នៅមានកិច្ចសន្យាក្រោយៗទៀតជាច្រើន តែខ្លួនមិនប្តឹងទេ គឺប្តឹងតែកិច្ចសន្យាមុន
មួយទេ ។ខ្លួនទទួលវិក័យបត្រ ៣ដងហើយ សរុប ១៤៥គោន ។កម្រៃជើងសារមួយគីឡូក្រាម ២០\$ទូទាត់
រួចហើយ ហើយថ្លៃឡ បានទូទាត់ភ្លាមៗ ។ ប្រាក់ថ្លៃកូរដី បើកពីខ្លួនយកទៅគួរចាំបានផលទើបទូទាត់គ្នា
បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក ជាមេធាវីការពារឲ្យដើមបោទ នាពេលសវនាការថាៈ
រឿងក្តីនេះ ថ្មីក ឈាងវ៉ៃន និងយវេធ គ្មានឯកសារជូនសំអាងទេ នៅតុលាការថ្នាក់ក្រោម ។នៅថ្ងៃទី១៥ ខែ
មីនា ឆ្នាំ២០០១ ពេលសាលាឧទ្ធរណ៍ហៅគាត់ គាត់មិនចូលទេ រួចគាត់ក៏ប្តឹងទាស់ ដល់កាត់លើកទី២
នៅតែមិនចូល ។គាត់បានទទួលស្គាល់វិក័យបត្របង្វិលដី និងគ្រាប់ពូជគឺស៊ីសងគ្នាក្រៅរួចអស់ហើយ ។
ការរកស៊ីនេះមាន៣ដំណាក់កាល ខ្លួនពិបាកស្វែងយល់ណាស់ ព្រោះយវេធទើបតែជូនសំអាងថ្មីទៀត ។

សូមតុលាការរក្សាសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការ ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់គូភាគី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីដើមបោទ

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៣៣០ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះយវធី ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់ស្តីពី ការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

-យល់ឃើញថាការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចសេចក្តីដោយអាងហេតុថា ចុងចម្លើយបានទទួល ប្រាក់ពីដើមចោទចំនួន ៤២.៤៧២.៥៤០\$ និង១២.២៨០ ដុល្លារអាមេរិក ហើយដើមចោទ បានទទួល គ្រាប់ពោតពីចុងចម្លើយចំនួន ៥៦.៤៨៥ គក + ៥០.០២៦ គក + ៣៨.៧៦១ គក នោះពុំទាន់មាន សំអាង ហេតុគ្រប់គ្រាន់ទេ ពីព្រោះថា:

ក/វិក័យបត្រទទួលទិញគ្រាប់ពោត ដែលដើមចោទទទួលពីចុងចម្លើយមាន ៣ ប៉ុន្តែតាមប័ណ្ណ ប្រគល់ទំនិញ គឺបានទូទាត់ តែលើប័ណ្ណ ទទួលទិញគ្រាប់ពោតតែពីប៉ុណ្ណោះ ។

ខ/តាមប័ណ្ណប្រគល់ដែលចុងចម្លើយ បានប្រគល់ឲ្យដើមចោទមាន:

-ប័ណ្ណចុះថ្ងៃទី ២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០០ មានទឹកប្រាក់៨៩៤.៩២០ \$

-ប័ណ្ណចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០០ មានពូជពោតចំនួន ២៨B តម្លៃ១៥៦៨ ដុល្លារអាមេរិក និងដីគីមី៥B តម្លៃ៦៥ដុល្លារអាមេរិក

-ប័ណ្ណចុះថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០០ មានពូជពោតចំនួន ២២B តម្លៃ១២៣២ ដុល្លារអាមេរិក ដីគីមី ៥B តម្លៃ៦៥ ដុល្លារអាមេរិក និងទឹកប្រាក់ចំនួន ១៥៤០.០០០\$

ដូច្នេះតុលាការពុំមានភស្តុតាងស្តីពីការទូទាត់ប្រាក់ទាំងនេះ ដើម្បីសម្រេចឲ្យគូភាគីសងគ្នាទៅវិញ ទៅមកទេ ។

យល់ឃើញថា តុលាការបានសម្រេចឲ្យគូភាគីបង់ការប្រាក់៥% ក្នុង១ឆ្នាំគិតពីថ្ងៃទី១២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ គឺគិតពីថ្ងៃទីចុះកិច្ចសន្យា ។ប៉ុន្តែក្នុងកិច្ចសន្យានេះ ពុំបានចែងពីការប្រាក់ទេ ។

-យល់ឃើញថា ចុងចម្លើយបានលើកឡើងថា ដើមចោទពុំបានគោរពតាមប្រការ២ និងប្រការ៣ នៃកិច្ចសន្យាទេ ប៉ុន្តែសាលាឧទ្ធរណ៍ក៏ពុំទាន់បានពិចារណាក្នុងការយល់ឃើញរបស់ខ្លួនលើបញ្ហានេះដែរ។

-យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១០១ (ឈ) ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបាន សម្រេចសេចក្តីមកនេះមានការខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តី ចំពោះមុខគូក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៣៣០ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះ យវធី ជាត្រឹម ត្រូវទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១០១ (ឈ) ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣២២ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការ កំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីជំនុំជម្រះជាថ្មីឡើងវិញ ។

៤-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដែលឈ្មោះ យវធរ បានបង់ទុកនៅតុលាការកំពូលចំនួន ១៩០០០៛គឺ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន ៤០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០៛ សម្រាប់ជារង្វាន់ ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

-ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ១៥០០០៛ សរុប ១៩០០០៛ ហើយតម្រូវឲ្យដើមចោទ សងប្រាក់ចំនួន ១៩០០០៛ នេះទៅចុងចម្លើយវិញ ។

៥-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ។